

Ὁκτώηχος - Ἦχος α'.

Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

Συμπλήρωμα Μηναίου

ΤΗ Κ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Γερασίου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. *Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. *Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον·
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. *Μακάριος οὗτός ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτοῦ.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. *Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.*

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Αντίφωνον Γ'.

Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων
τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος
Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ
τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι
ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ,
δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε φιλόνητο.

Στίχ. β'. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ
καὶ ἡ γῆ.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων
τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος
Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ
τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι
ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ,
δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε φιλόνητο.

*Ἡ, ἀντι τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος α'.

Ἀναστάσιμα.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι
οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ
Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου
ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ, διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν
Ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ.
Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ
καὶ τὴν ἀνάστασιν, σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ
Ληστῇ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς·
Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Ἐσταυρώθῃς ἀναμάρτητε, καὶ ἐν
μνημείῳ κατετέθῃς ἐκόν, ἀλλ' ἐξανέστης
ὡς Θεός, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδάμ.
Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι,
εἰς ἱκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς
παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμοὺς σου

δὸς ἡμῖν Ἀγαθέ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ
τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

Κανὼν Α' τοῦ Ὁσίου.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

**Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ
στερεώσας κατ' ἀρχάς.**

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Σταυρὸν βαστάζων τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τῶν
ὤμων σου Πάτερ, ἀπὸ τόπου διατρέχεις εἰς
τόπον, ἀναβάσεις τὰς σεπτὰς, μυούμενος
Γεράσιμε, ἀνδρῶν τῶν ἐναρέτων, ὧν
μιμητὴς ὦφθῃς ἄριστος.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἰσχὺν λαβὼν παρὰ Θεοῦ, ὡς ἐνεδύσω
τὸ σχῆμα, τῶν ἀγγέλων ἐν τῷ ὄρει τοῦ
Ἄθω, ἀπεβάλου πᾶν φθαρτόν, ἐκ τῆς
ψυχῆς Γεράσιμε, ἀγγελικὴν ἐν πᾶσιν,
ἐπιδεικνύμενος ἄμιλλαν.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Μαράνας Πάτερ τῆς σαρκός, δι'
ἀρετῆς τὰς ὀρέξεις, τὰς ἀφθάρτους
δωρεὰς ἐκομίσω, καὶ τὸ σῶμά σου σαφῶς,
ἀφθαρτισθὲν Γεράσιμε, ἡ Κεφαλή των
νῆσος, ὡς θησαυρὸν μέγαν κέκτηται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Ὅρος ἐδείχθῃς νοητόν, ὡς ὁ προφήτης
προλέγει, καὶ κατάσκιον χαρίσμασι θείοις,
Θεοτόκε Μαριάμ· ἐκ σοῦ γὰρ προελήλυθε,
Χριστὸς σῳζων τὸν κόσμον, τοῖς τῆς σαρκὸς
αὐτοῦ πάθεσι.

Κανὼν Β' τοῦ Ὁσίου.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ὦδὴ Γ'. Ἦχος δ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τῶν ἀρετῶν τὸ κειμήλιον, θαυμάτων
τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, ἀνευφημήσωμεν,
τὸν θεοφόρον Γεράσιμον, τὸ τῆς
Κεφαλληνίας, στερόρον ἐδραῖωμα.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὡς κιβωτὸν ἀγιάσματος, σορὸν τὴν τοῦ
Λειψάνου σου ἔχοντες, πάτερ Γεράσιμε, αἰὶ
ἐκ ταύτης καρπούμεθα, ἀγιασμὸν καὶ χάριν,
Χριστὸν δοξάζοντες.

Δόξα.

Γενοῦ προπύργιον ἄσειστον, τῇ νήσῳ
Κεφαλλήνων Γεράσιμε, τῇ κληρουχίᾳ σου,
ἣν ἐκ Θεοῦ πάτερ ἔλαβες, καὶ τῇ Μονῇ σου
δίδου τὴν εὐλογίαν σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκ σοῦ ὁ ἄδυτος ἥλιος, ὁ τῆς
δικαιοσύνης ἀνέτειλε, φανεῖς ὡς ἄνθρωπος,
καὶ τοὺς ἀνθρώπους κατηύγασε, φωτὶ
θεογνωσίας, Παρθένε ἄχραντε.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος α'. Ἀντόμελον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων
τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος
Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν διὰ
τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι
ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ,
δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τοῦ Ὁσίου.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος α'.

Τῶν Ὁρθοδόξων προστάτην, καὶ ἐν
σώματι ἄγγελον, καὶ θαυματοργὸν
θεοφόρον, νεοφανέντα ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν
πιστοί, θεῖον Γεράσιμον· ὅτι ἀξίως
παρὰ Θεοῦ ἀπείληφεν, ἱαμάτων τὴν
ἀέναον χάριν· ῥώννυσσι τοὺς νοσοῦντας,
δαιμονῶντας ἰᾶται· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν
αὐτόν, βρούει ἰάματα.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν Ποιητὴν
ἀμετάθετε, μὴ παρίδης, ἀμαρτωλῶν
δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς
ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς
κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν,

καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα
ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

Τοῦ Ὁσίου.

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς 149.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Γα 5:22-26; 6:1-2

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός
ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία,
χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης,
ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι
νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα
ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς
ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι
καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι,
ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις
φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ
ἄνθρωπος ἐν τινὶ παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ
πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν
πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν,
μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. Ἀλλήλων τὰ βάρη
βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν
νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 17.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς ὁ διδούς ἐκδικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

Αλληλουῖα. Αλληλουῖα. Αλληλουῖα.

Στίχ. β'. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ.

Αλληλουῖα. Αλληλουῖα. Αλληλουῖα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Λου γ' 27 - 39

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθοντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοί καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσῃς. παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. ἐπηρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα; ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένη ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη.

ιδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγεννημένον ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς. καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αλληλουῖα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,

ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις
τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου
καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ**
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ όσιου
καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίου
τοῦ νέου Ἀσκητοῦ, οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.